

Прийди! пригорну тебе к лону

Панас Мирний

Прийди! пригорну тебе к лону,
Як долю найкращу мою,
Зігрію душею живою
І серцем палким оживлю;

Цілуванням я визову знову
Огонь у твоїх оченьках,
Засвічу ту уранішню зорю
На поблідлих-померклих вустах.

Прилети ж, моя пізня пташко,
Хоч приснився у тихому сні,
Сама знаєш, як тяжко та важко
Тут без тебе самому мені.